

Setmanari català — que sens peccar d' insolent — se proposa parlar clà — y divertir á la gent.

SURTIRÁ LOS DISSAPTES Ó QUAN VULGUI

NO'S RETORNAN LOS ORIGINALS;

*** LAS BOFETADAS, SÍ. ***

ADMINISTRACIÓ: Centro de Suscripciones, Carrer del Alcalde Mestre, 3

REDACCIÓ: Qualsevol puesto.

NO S' ADMETEN DESAFÍOS;

* AL QUE NO LI AGRADI QUE HU DEIXI. *

Lleyda 22 de Abril de 1899

ANTANY Y OGANY

Corria l' any.... no fá del cas apuntarlo, quant lo Capítol de Lleyda celebrava sas festivitats religioses á que hi assistían los graves Pahers ab la severitat ritual en lluhida comitiva, atravesant los empinats carrers de la Seu al só dels timbals, trompetas y cornamusas, tocant aires de la terra y essent reverenciats per lo poble, que ab lo desitj de saludarlos s' apresurava á salmar un lloch en las carreras per hont passar havían. D' asó també n' havem vist en anys passats una mostra, quant acostumats encara á les antigues tradicions servades religiosament per nostres pares, mes ayments que nosaltres de les coses de la vellura, com solem dirne, anavan á la Catedral, lluhint la roja banda y l' espasa al costat, lo barret apuntat, casaca y corbata blanca, formant un conjunt que feya més pintoresch lo acompanyament dels nuncis ab sa casaca roja y pantalón blau de llistas platejadas, los masers ab l' antiga gramalla de domasch de seda roig y sas porras ó masses de plata, los timbalers y 'ls gegants y 'ls aires marciais de la música municipal, que seguía detrás ab acompanyament dels agutzils y numerós poble.

Mes vingué la política moderna á trontollarho tot y desde un jorn en que fou nombrat per Madrit arcalde de Lleyda un calderé—que 'l poble surtí tot á la carrera á veurer aquella caricatura de son sempre respectat Municipi,—perdé la fé á la vista d' aytal burla.

Avuy lo Municipi surt escassament format de la Paheria.

No té música propia.

Al passar pe 'l carrer, ningu's descobreix y 'ns trovem en plena decadencia moral, com en los temps del baix imperi en que ningú de cara y ulls volía servir al Municipi, si bé ara no manca may

un presumit que 's presta sempre á fer d' arcalde, ab tal de puguer esser servit y festejat pe 'l Salvadó ó ab l' intent de rodejarse de forasters, per pugué ser aydat á portar á fi la seva utilitat. A asó nos ha conduhit la centralisació madrilenya.

Escritas estas ratllas á correuyta y ja que coneixes, oh, car lector, de mas filosóficas elucubracions l' intent que les ha guiát, esperat, que no serán les últimes. Y á veure si fem Lleyda.

LO VEGUER.

INSTANTÀNEA

Mal criat, esfarehit, més xerraire que un doctó, disbaratat, presumit, y tan brut, que fá pudó.

Mes, com li sobra la ronya l' arreplega diligent y 'n fa.... La poca vergonya que dona semanalment.

¿LO CONEIXES?

LA FESTA MAJOR

Conversa de un redactó, ab un de la Comisió.

—¿Que no podríam sabre com está lo programa de la festa, senyor Pintó?

—¡Prou! Miris, vajan á veure al Guix y ell los en farà dos quarts.

—¡Hombre! ¿Que no es de la Comisió vosté?

—Si, pero no 'm cridan. No sé ni un borrall de lo qu' han fet. Vá vení lo Lavaquial á preguntarme com volía 'ls cabessudos....

—Y vosté ¿que li va dir?

—¿Que li havia de dir? Que 'ls volía de *tamanyo natural*.

—Es clar: no fos cas que 'ls hi donguessin més grossos.

—Després me van preguntar qu' havíam de fer d' aixó dels *fantotxes* y jo, la vritat, com no m' hi entench ab *fantotxes* los vaig dir que hu consultessin ab l' Aige.

—Y de fochs ¿com estém?

—Be, gracias. Crech que vindrá lo bisbe de Barcelona.

—¡Lo bisbe....? Donchs, y 'l *Diari de Lleyda* ¿que vol dir que no 'ls armará gresca?

—Cá! Lo Jaume Font diu que 'n respont.

—Alsa noy! Ja sab fer versos, senyor Pintó.

—Y eleccions: Si no soch jo ¡fan una tupinada al Hospital!

—Ja me hu van dir, pró aixó de fer vení un Bisbe pera tirar cohets....

—No hu haig fet pas jo. Si m' haguessin cridat á Comisió, ja 'ls hu hauría dit, pró com que tot s' hu guisan y menjan sols.... Y no hi ha remey; mestre Morgadas es qui vé.

—¡Ah, l' *Escala* de Reus....

—Res d' *Escala* ni de *grahó*. Lo Morgadas! Lo ex-bisbe de Vich.

—Fugi, home, fugi. A vosté l' han enganyat.

—Aixó si que no. Una vegada van enganyarme á Butsenit, pro lo qué es dos....

—De *modo* que hi haurá *cabessudos* nous de tamanyo natural, fantotxes y fochs. ¿Rés mes?

—Sí; hi haurá *bailes populares* y *danza-macabra*....

—Com?

—Ball de negritos y moxiganga ¿no se 'n diu *macabros*?

—Si, una cosa semblant.

—També hi haurá *sivenstagafó* públich y de moviment contínuo ab gent de bo de bó que baixará del carril y nadará á la caseta de l' aigua.

—¡Manoy, quin luxó! Y á hont será lo *cinematógrafa* ó *sivenstagafó*, com diu vosté?

—A la Plassa. Aixó hu vull á prop de casa, que hu puguem veure desde 'l balcó ab la familia.